ASKING FOR YOUR BLESSING

Posted on April 23, 2012 by Keghart

Category: Opinions

By Lucine Kasbarian, 21 April 2012

On our cellar walls, you are immortal.

By Lucine Kasbarian, 21 April 2012

On our cellar walls, you are immortal.

Over the years, I've conversed with you.
I speak the mother tongue your resolute children, my parents, taught me.
You stare back thoughtfully, through sepia-toned photos.
Your bodies are stocky; you wear clothes you made yourselves.
Your hands are calloused from planting, building, kneading and mending.
Your faces are stoic, even when in bridal garb.
Your expressions carry a worldliness born from suffering and uncomplaining dignity.
Almond shaped, your eyes have the heavy lids that is our ancestral birthright.
They betray the sleeplessness of tormented memory, and exhaustion from rebuilding shattered lives.
Sometimes I ask about Dikranagerd, sometimes Sepastia -- wishing you could reminisce.
I long for your folk wisdom, your Old Country ways.
I ask you to recall our gentle *kertastan* before the seizures, slaughters and destruction.
I try to picture how you subsisted as lambs before wolves.
You patiently listen as I speak of the burdens of today's Armenian -- no matter how light when compared to yours, and sometimes just as onerous.
Then I ask forgiveness for not doing more.
Many times I seek to borrow your strength, your all-seeing wisdom.
Why did you die before I could know you?
In my mind, your penetrating eyes lavish the love only grandparents can give.
Year after year, I yearn for you to speak up and say,

"We see you clearly from above.
You carry our blood in your veins.
You feel our ancient world in your bones.
You live with our history.
You possess ourethic.
You dance and sing authentically.
You persist in spite of exile.

You know our sufferings.
You speak for us.
You won't forsake us.
You have our blessing.
You do us justice.
You are Western Armenia."

Ձեր Օրհնութիւնը կը Խնդրենք

Լուսին Գասպարեան
(Անգլերէնէ թարգմանեց՝ Արփի Տատոյեան)

24 Ապրիլ 2012

Անմահացած էք մեր տան մառանի պատերուն վրայ:
Ձեզ հետ խօսած եմ տարիներ անվերջ:
Ձեր զաւակները, իմ ծնողները, սորվեցուցին ինձ մայրենի լեզուն որ լաւ կը խօսիմ:
Ետ ինձ կը նայիք, մտածկոտ, սիպէ եռանքով նկարներուն ընդմէջէն:
Ձեր ձեռքերով իսկ կարուած հագուստներ հագած էք այդտեղ:
Ձեր այդ ձեռքերը բրտացած են ցանելէն, շինելէն, շաղելէն եւ կարկտելէն:
Ձեր երեսները ադրդուելի, նոյնիսկ հարսնեկան հանդերձանքներով:
Ձեր աշխարհահայաց արտայայտութիւնն ցաւի անտրտունջ շուքը կ՛ընդգրկէ:
Նշաձեւ աչքերը ձեր, ունին ծանռ կոպեր, որոնք մեր նախածննդական իրաւունքն են:
Անոնք կը մատնեն անգնութիւնը ծնած չարչարանքներու յիշողութենէն եւ սպառած ուժեր ձեր կեանքը կրկին վերաշինելէն:
Երբեմն կը հարցնեմ Տիգրանակերտի մասին, երբեմն Սեփաստիոյ - յուսալով պատմէք:
Կը տենչամ գիտնալ ձեր ժողովրդական սովորութիւնները, ձեր Հին Երկիրի ապրելակերպը:
Կը խնդրեմ ձեզմէ որ պատմէք ինծի մեր ազնուական գերդաստանի մասին, գրաւումներէն, ջարդէն, քանդումէն աւելի առաջ:
Կը փորձեմ մտքով պատկերացնել. ինչպէ՞ս դիմացաք որպէս ոչխարներ գայլերուն առջեւ:
Համբերութիւնով կը լսէք ինծի երբ ես կը խօսիմ այսօրուայ հայուն կրածներուն մասին -- հոգ չէ թէ թեթեւ բաղդատած ձերին եւ երբեմն նոյնիսկ նոյնքան ծանռաբեր:
Հետոյ կը խնդրեմ որ ներէք ինծի աւելին ըրած չ՛ըլլալուս համար:
Շատ մը անգամներ ուզած եմ փոխ տաք ձեր ուժը ինծի, ձեր իմաստալից, ամէն ինչ տեսնող, հայեացքը վսեմ:
Ինչ՞ու մահացաք երբ ես դեռ ձեզի չէի ճանչցած:
Իմ մտքիս մէջը, ձեր խորաթափանց եւ սուր աչքերը, ինձ կը շռայլեն այն սէրով կարծես,

որ մի ու միայն մեծ-ծնողները կրնան տալ մեզի:
Տարիէ տարի, կը խանդաղատիմ որ բացէն խօսիք եւ ըսէք մեզի.

«Մենք ձեզ շատ հստակ կը տեսնենք վերէն:
Մեր արիւնն է որ կը հոսի դեռ ձեր երակներուն մէջ:
Կ՛ըզգաք հին աշխարհին ձեր ոսկորին մէջ:
Կ՛ապրիք մեր բոլոր պատմութեանը հետ:
Մեր բարոյական կեցուածքը ունիք:
Կ՛երգէք, կը պարէք հարազատօրէն:
Աքսորի մէջ նոյնիսկ կը հարատեւէք:
Գիտէք մեր տարած չարչարանքները:
Մեր տեղ կը խօսիք:
Մեր օրհնութիւնը ունիք դուք հաւերժ:
Մեզ կ՛արդարացնէք:
Դուք Արեւմտեան Հայաստանն էք:»

Some of Lucine Kasbarian's previous appearances on Keghart.com:

Is Reconciliation Compatible with Justice?
Top Twenty Tall Turkish Tales
Armenia: Yesterday, Today, and Maybe No Tomorrow
Pari (Ch)desank, Yovanovitch
The Servant Who Knows His Master
Ճեփ Ճերմակը Եղաւ Սեփ Սեւ
Armenian, Assyrian & Greek Genocides: An Inconvenient Truth
John Balian's “Novel Approach” to Armenian Saga
Killing Fields of The Armenian Genocide
Elixir in Exile